

[Waldorff]

led i indkomspolitikken, og som er så svære at finde kampmidler imod. Men det kan være, at den dag ikke er så forfærdelig fjern, hvor en boligkarré solidarisk går sammen om at boykotte de afgifter, som regeringen kommer med.

Fagbevægelsen må rejse krav om en anden energipolitik. Man må afvise en energipolitik, som møder olieprisstigninger og møder de multinationales milliardprofitter ved at lægge yderligere afgifter oveni. Man må kræve en anden fordeling af ressourcerne, en fordeling, der tager hensyn til almindelige menneskers forbrug og behov. Man må kræve nationalisering af Nordsøgassen. Man må kræve udbygning af den vedvarende energi.

Det er den slags ting, man skal kræve og slås for i fagbevægelsen. Sådan nogle ting er der perspektiv i, og det er et reelt alternativ til den nederlagspolitik, som socialdemokratiet og LO står for i dag.

Lindinger (EP):

Nogle skal jo tage et ansvar. Det viser sig, at SV er rede til at gøre det. Da jeg ikke kan se, at der er nogen som helst andre, der har vist nogen vilje til at tage et ansvar, ja, så må det jo blive til, at SV tager det, og så må de jo gå ud og se, hvor de kan finde nogle, der vil støtte det. De har i hvert fald fundet et par stykker.

Det er meget, meget trist, at det ikke har været muligt, til trods for – det er jeg helt overbevist om – ihærdige forsøg på at få flere med. Jeg begriber ikke, at CD ikke i det mindste har kunnet undlade at stemme, når man her til morgen oven i købet hører handelsministeren meddele mere eller mindre tydeligt, at den bilfri dag, som jeg også i går udtrykte ikke var min livret, falder væk. Det var da et af de punkter, som kunne have fået CD til at ændre sin attitude. Det er yderst beklageligt.

Nu bliver det vedtaget, og så kan man kun udtrykke håbet om, at når vi skal vedtage noget mere til efteråret, så er der nogle, der har tænkt sig lidt mere om. For det er ikke rigtigt, at Danmark skal dirigeres af stemmetabsfrygt. Jeg skal gerne indrømme, at jeg lider ikke af denne frygt, men det er helt galt, at Danmark skal dirigeres af frygt for, at partierne taber stemmer.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har ikke nogen grund til at supplere, hvad mit partis ordfører – på samme udmærkede måde, som han har ført forhandlinger – her klart har fremlagt. Men jeg går uden dårlig samvittighed på talerstolen og tager min taletid.

Jeg beklager i modsætning til andre ikke, at vi får denne debat, for som hr. Ellemann-Jensen rigtigt sagde: dette er jo kun indledningen til noget større, som vi skal have fat på til efteråret. Deri er jeg ganske enig. Derfor synes jeg også, det er vigtigt, sådan som hr. Lindinger sagde, at nogle får tid at tænke sig om og eventuelt bliver klogere, inden vi kommer til efteråret. Det er her jeg mener vi har noget at lære.

Står vi over for en alvorlig krise, så må jeg indstændigt opfordre til, at man ikke prøver at undergrave SV-regeringen. Jeg mener i hvert fald, at SV-regeringen og dens bevarelse et stykke tid endnu er forudsætningen for, at vi overhovedet kan samle kræfterne til at gøre noget til efteråret. Det er det første.

Men når det er sagt, så er der rigtignok også grund til at sige, at så bør SV-regeringen også lære at handle og forhandle på en helt anden måde, end det er sket i dette tilfælde, en helt anden måde. Der har været alt for meget af Hartlingregeringens ånd i den måde, man har behandlet småpartierne på. Småpartier, det er noget skab, det er noget, vælgerne har fundet på, og det er dårligt. Det var meget bedre, hvis et par store parti-høvdinge kunne træde sammen og bestemme det hele. Men se, det er vælgerne, der bestemmer det, og vælgerne har sat småpartierne herind; det kommer man altså til at affinde sig med. Så skal man behandle dem, som om de var næsten lige så gode og næsten lige så kloge som dem, der sidder i de større partier. Der er noget, der tyder på, at det er tilfældet. Det er der endda meget der tyder på, for at sige det ganske mildt.

Må jeg om den konkrete situation sige, at jeg er ganske enig med hr. Melchior i, at det selvfølgelig er et partis opgave at optræde politisk. Hvad i alverden skulle det ellers være et parti for? Men et parti kan være så heldigt, som vi var i denne situation, at det, vi kunne føre frem politisk, nemlig at det ikke hver gang skal være bilejerne og hus-ejerne, der skal betale, når der skal ske no-